Ч. 58. (853). Львів, четвер дня 14 марта 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	44·— К.
„ півроку	22·— „
„ чвертьроку	12·— „
„ місяць	4·— „

В краю і державі:

На рік	56·— К.
„ півроку	28·— „
„ чвертьроку	15·— „
„ місяць	5·— „

За границю:

В Німеччині	56 мар.
В Америці	26 дол.
В инших державах	84 фр.

Ціна оголошень: Стрічка двошпальтова або її місце 60 с, з надісланім 1 К. в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Українська самостійність і її історична необхідність.

Написав Михайло Грушевський.

Четвертий Універзал Української Центральної Ради ясно зазначив лінію політики Української Народної Републики. Не розриваючи з традиційною ідеєю федерації, зіставляючи Українським Установчим Зборам останнє слово в сій справі, Центральна Рада для даного моменту одначе вважала потрібним підчеркнути повну і абсолютну незалежність і самостійність Української Републики, себто її повне право роспоряджати собою.

Першим мотивом сього кроку воно вказало заключенє мира. Зогляду на хитку і непевну політику народних комісарів в сій справі, у котрих за шумною фразеольоґією не виявляєть ся ніякого конкретного пляну, ніякої навіть виразної тактики, Українська Народня Република, коли не хоче йти їх дорогою, мусить рішучо відмежуватись від них і повести діло мира зовсім самостійно, як окрема, суверенна, незалежна держава. Сей мотив справдив себе вповні, і найблизші факти ясно впевнили історичну неминучість проголошеня самостійности України. Великоруські „Народні Комісарі" по останнім відомостям розірвали мирові переговори і заразом обявили повну демобілізацію, — так що се віддає Росію на повну ласку Ґерманії. Українська ж делеґація, виступаючи представницею Української Републики як самостійної держави, довела до мира почесного, гідного, демократичного.

Другим мотивом проголошеня самостійної Української Републики була потреба більшої і рішучої політики в боротьбі з походом Великоросії на Україну під проводом народних комісарів. Поки не було сказане се останне слово української державности і Українська Република не була відмежована виразно і рішучо від инших областий російської держави, все ще знаходились охочі розглядати боротьбу України з большевицьким правительством Великоросії, як боротьбу політичну, боротьбу партійну. В ній, мовляли, беруть участь прихильники українства з одної сторони, прихильники большевизму з другої, а хто не хоче — може собі зіставитись невтральним. Після проголошеня самостійности Української Републики ніхто вже не може ховатись в хащі невтральности, бо тепер се боротьба двох держав України і Великоросії, в котрій всі громадяни Української Републики, всі жителі її без ріжниці поглядів і переконаня обовязані підтримувати Українське правительство. Хто від того ухиляєть ся — нарушує свій обовязок перед державою, а хто виступає по стороні ворогів Української Републики, будучи жителем України, той являєть ся зрадником і бунтівником свого законного Правительства.

Третім мотивом, котрого тут не будем розвивати, являєть ся необхідність повної свободи в упорядковані соціяльних, економічних і фінансових справ України. Українській мировій делеґації в Берестю і в сих справах вдалось зробити дуже богато — уставити товаро-обмін на вигідних підставах, свободу в торговельних трактатах, високу золоту валюту українського карбованця (462 карбованці на 1000 германських марок золотом).

От ті кілька фактів і мотивів, які з повною очевидністю виясняють, що проголошенє повної самостійности Української Републики було необхідною вимогою даного моменту, історичною необхідністю, через котру мусить пройти Україна і зробити з неї всі виводи.

Пройде сей незвичайно гострий і тяжкий момент, Україна перейде через всі потрясеня, її економічне і соціяльне житє ввійде в свої береги, вдобутки революції будуть закріплені, інтереси трудящих українських верств будуть забезпечені, культурні і національні умови українського житя утверджені, національні інтереси инших народностий України — також.

От тоді буде час розглянутись по сусідах, які зорґанізують ся навколо України, і зміркувати, з ким буде по дорозі нашій селянсько-робітничо-трудовій Народній Републиці. З тими, з ким буде їй по дорозі, вона і уставить федеративну звязь, в інтересах красшої охорони завойованої свободи і соціяльних здобутків, забезпеченя від визиску трудових Републик чужою імперіялістичною буржуазією.

Але доти весь той тяжкий і небезпечний шлях до повного тріумфу наших демократичних і соціяльних завдань Українська Народня Република мусить пройти самостійно, як незалежна держава, нічим не звязана в порядкованю своїх справ і в страшній боротьбі на житє і смерть за повисше добро — за свободу і незалежність, котру їй приходить ся вести.

В такій страшній боротьбі треба бути свобідним і незвязаним! Се перша умова і велика необхідність самостійности, котрої мусять до останного боронити всі, кому дорогі інтереси України і трудового народу. Вона прийшла, як історична неминучість українського житя і її треба обстояти, щоб зберегти весь той дорогий зміст, котрий хочемо вложити в нашу Народню Републику. Не розриваючи з федералістичною традицією, як провідною ідеєю иншого національно-політичного житя, ми мусимо твердо сказати, що тепер наше гасло — самостійність і незалежність. — („Народня Воля".)

1-ша українська дивізія.

Ковель, 12. марта.

Перша дивізія українських полонених з Німечини відійшла вчера з Ковля на Україну. Настрій козаків та офіцирів незвичайно бадьорий. Всі не могли діждати ся приказу вирушати.

Друга дивізія небавом відходить також.

Григоріянський календар і середньоевропейський час на Україні.

„Вістник Р. Н. Міністрів" ч. 14. з 1. марта с. р. доносить:

Українська Центральна Рада 12. лютого с. р. ухвалила:

1) Завести в Українській Народній Републиці нове (григоріянське) численє часу з 16. числа місяця лютого 1918. 16. число лютого рахувати першим числом місяця березоля (марта).

2) Одночасно з сим в Українській Народній Републиці вводить ся середній европейський час: 12 годин дня петроградського мерідіяну з 1-го березоля нового стилю рахувати за 10 годин 52 хвилин ранку і згідно з сим у всій Українській Републиці перевести стрілки годинників.

3) Всякого роду обовязаня, котрі застає цей закон, предовжуєть ся з 1-го березоля на тринайцять день.

4) Всі питаня, звязані з переведеням в житя сього закону, мають вирішувати ся кожним міністерством по приналежности.

З оріґіналом протоколу згідно. Заст. Голови Української Центральної Ради Арк. Степаненко. Секретар Української Центральної Ради Мик. Чечель. Ствердив В. О. Генерального Писаря Ю. Гаєвський.

В слід за сим законом видало міністерство шляхів, на якого чолі стоїть Санович та міністерство почти і телеґрафу, яким проводить тимчасом на місці розстріляного большевиками в Київі Зарудного Сидоренко накази, що в урядах їм підчинених пересунено стрілки годинників у згаданім часі та почато численє після нового стилю.

В імени Його Величества Цісаря! Ц. к. Суд краєвий карний яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураторії Державної, що зміст часописи „Українське Слово" число 52. з дня 7. марта 1918 в артикулі „Скреґіт зубів" від „Найгіднійшою на те" до „польської інтеліґенції" мітить в собі єство виступку з § 302. з. к. узнав доконану в дни 6 марта 1918 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого поширюваня того друкового письма. Заразом видав наказ отвічальному редакторови тої часописи, щоби тото рішене помістив безплатно в найблисшім числї і то на першій стороні. Невиконане того наказу потягає за собою наслїдки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17 грудня 1862 Д. п. д. № 6. ех 1863 а іменно засуджене за переступство на гривну до 400 Корон. — Львів, дня 8. марта 1918. — Рибіцкий.

Не-вже знов нами торгують?

В краківськім „Naprzod-і" читаємо: Найважнїйшою подією дня в Варшаві є поворот з Берлїна делегатів групи центра графа Ронїкера, кн. М. Радивила, який недавно повернув з Росії і В. Студнїцького. — Сї делегати вели в Берлїні переговори з трьома представниками головного виділу нїмецького парляменту: Ерцбергом, Давидом і Навманом, що ділали за відомістю нїмецького канцлера. Вислідом нарад є заява, котру делегати центра привезли з собою до підписаня польським сторонництвам.

В сїй заяві читаємо: Представники активістичних сторонництв висказують склонне переконанє, що події останних тижнїв не є висловом ворожої волї цїлого нїмецького народу. На основі того переконаня готові сї сторонництва остати вірними своїм активістичним переконаням і шукати дальше підстави до позитивного порозуміня з нїмецьким народом та з його союзниками. Як підстава до порозуміня повинна бути створена полїтична і господарська організація Польщі і осередних держав, яка лежала би в признаню житевих конечностий як в часї мира, так і війни. — Обі сторони будуть готові приняти і виповнити обопільні домаганя, що випливають з того союза.

До житєвих конечностий польського королївства належить: запевненє державних границь, запорука сильної народної армії і скора організація польскої адмінїстрації. Активістичні сторонництва бажають собі для польської державности спромоги пошириня области на схід (!), при признаню права самоозначеня народів і заявляють, що так само неможливе відлученє якоїнебудь части области польського королївства, як для осередних держав конечністю є не зменшувати границь. З нашими земляками — в якійнебудь державі вони знаходять ся — хочемо дальше заховати і скріпляти культурну лучність. У внутрішні відносини сусідних і запріязнених держав не хочемо мішати ся, так само, як по заключеню мира неможливо було би допускати до вмішуваня до свобідної і самостійної Польщі. Як найскорше утворенє польскої армії і вiдданє цїлковитої власти польському правительству, се перворядні домаганя, які не терплять проволоки. З огляду на теперішне відношенє між Польщею й осередними державами конечно, щоби польська справа через добровільне порозумінє з польським народом була оконечно порішена.

Делегати центра кажуть, що коли сю заяву підпишуть польські сторонництва, то й головний виділ нїмецького парляменту заакцептує її і виступить з відповідними внесенями до правительства. Делегати заявляють, що на случай підписаня тої заяви відпали би від польського королївства тільки части сувальської губернії. За те Польща дістала би рекомпензату на сході (!!) — при ненарушимо[illegible] инших границь польського королївства. [illegible]писанє сеї заяви має наступити до 19. марта.

Коли би до того часу заяви не підписано, Нїмцї уважали би ті переговори за зірвані.

Телєграма з Варшави з дня 11-го марта доносить: Берлїнську заяву підписав сьогодня народний центр. Міжпартійне „коло" ще дотепер не підписало її, але є надія, що підпише.

Супроти отсих донесень ми питаємо: Що се значить? Чи мала би й Німечина піти слїдом Австрії і крутити з заключеним вже договором?

Чи до порозуміня осередних держав з Польщею мало би прийти кошгом українського народу? Годі в се повірити, знаючи нїмецьку чесність.. Та на кождий случай будьмо обережними й чуйними, щоби в час відперти всякий замах на наші сьвяті права.

Польські наради у Відни.

ВІДЕНЬ, 12 го марта (Ткб.). — Як доносить „Oesterr. Volkszeitung" приїхали бувший польський мінїстер фінансів Стечковскі, князь Франц. Радивил, що уходить за довірника регенційної Ради, і граф Адам Ронїкер, якого можна уважати за[illegible] активістичних партій конгресової Польщі, їдучи з Берлїна — до Відня і в найблизшім часї мати-муть наради з членами австрійського польського кола, головно з членом палати панів Білїньским.

Українська грошева одиниця.

На засїданю Малої Ради дня 1-го марта принято слїдуючий закон про грошеву одиницю биття монети та друк державних кредитових білєтів, принятий Укр. Центр. Радою 1-го марта 1918 р.

1) На основну грошеву одиницю прийняти гривню, що має містити 8712 долї щирого золота; гривня дїлить ся на 100 шагів. Дві гривні відповідають одному карбованцеви емісії 1917 р.

2) Монету прийняти такої вартости:
а) золоту — на 10 гривень,
б) срібну — на 1 гривеню,
в) иншого металю, який тимчасом установить Мінїстер фінансів — на 1 шаг, 2 шаги, 5 шагів, 10 шагів, 20 шагів і 50 шагів.

3) Вагу й розмір монети має тимчасово встановити Мінїстер фінансів.

На монеті з чільного боку мають бути написи: 1) назва монети, 2) рік биття монети, 3) назва міста биття. На відворотній стороні: 1) Українська Народна Република, 2) Герб Републики.

4) Державні кредитові білєти прийняти такої вартости: на 2 гривні = 1 карбованець, 5 гривень, 10 гривень, 20 гривень, 100 гривень, 500 гривень і 1000 гривень.

5) Кредитові білєти мають бути типу виданих 100 карбованців, з одміною рисунку й кольорів для кождої вартости, але на відворотній стороні мають бути лише такі написи:

а) Державні кредитові білєти Української Народної Републики забезпечують ся всїм державним майном Републики.

б) Державні кредитові білєти Української Народної Републики ходять нарівні з золотою монетою.

в) За фальшуванє державних кредитових білєтів винуваті карають ся позбавленєм прав і тюрмою.

г) Рисунки й кольори державних кредитових білєтів, тимчасово має встано[в]ити Народний Мінїстер фінансів.

Свідомий Українець

обезпечує від огню свої будинки й инші річи тільки в Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер" у Львові, Руська 20. (1)

Земельний закон,

затверджений Українською Центральною Радою 18. ст. ст. січня 1918. року.

Розділ I. Загальні засади.

1. Право власности на всї землї з їх водами, надземними й підземними багацтвами в межах Української Народньої Републики від нинї касуєть ся.

2. Всї сї землї з їх водами, надземними і їх підземними природними багацтвами стають добром народу Української Народної Републики.

3. На користуваня сим добром мають право всї громадяни Української Народної Републики без ріжниці полу, віри і національности, з додержанєм правил сего закону.

4. а) Верховне порядкуванє всїма землями з їх водами, надземними й підземними богацтвами належить, до скликаня Української Установчої Ради, Українській Центральній Раді.

б) Порядкованє в межах сего закону належить: землями мійського користуваня — згідно з §§ 6 і 7. — органам міського самоврядованя; иншими — сельським громадам, волосним, повітовим і губернським земельним комітетам, в межах їх компетенції.

5. На верховний і місцеві органи порядкуваня землею покладаєть ся:

а) забезпеченя громадянам їх прав на користуваня землею.

б) охорона природних богацтв землї від виснаження і вживаня заходів до зросту сих богацтв.

Розділ II. Основні засади користуваня поверхнею землї.

6. Користуваня поверхнею землї дозволяєть ся:

а) для загально громадського господарства, коли органи державної влади, органи міського самоврядуваня, або земельні комітети організують і ведуть ріжні корисні підприємства загального або місцевого громадського значіня;

б) для приватно трудового господарства, яке ведеть ся власною працею окремими особами, сімями або спільно товариствами.

Примітка: Тимчасово в виключних випадках наймана праця може вживатись згідно з правилами, які встановлюють земельні комітети.

в) Під оселї й будівлї окремим особам, товариствам або громадським установам для мешканя, або для торговельних і промислових підприємств;

7) Органам державної влади, органам міського самоврядованя і їх союзам та земельним комітетам надаєть ся право повертати і призначати потрібні площі земель для громадського користуваня з метою:

а) охорони природних богацтв землї від виснаження і для більш раціонального їх використуваня;

б) визискуваня богацтв землї і повернення прибутків з них на загально-громадські потреби;

в) заведеня досвідних і зразкових піль, розсадників, питомників і селекційних стацій, а також для санітарних, благодійних, освітних та инших загально корисних установ;

г) будуваня зелїзниць і инших шляхів.

8) Землї нарізують ся земельними комітетами в приватно-трудове користуванє сільським громадам та добровільно складеним товариствам, які встановлюють правила порядкуваня одведеними їм землями з додержанєм вимог сего закону.

9. Нормою надїленя для приватно-трудових господалств повинна бути така скількість землї, на якій сімя або товариство, провадячи господарство звичайним для своєї місцевости способом, мали би користь, потрібну як для задоволеня своїх споживчих потреб, так і для підтриманя свого господарства; ся норма не повинна перевисшувати такої скількости землї, яка може бути оброблена власною працею сімї або товариства.

10. Встановленє сеї норми й урівненє в користуваню землею проводить ся земельними комітетами і сїльськими громадами під керуванєм і з затвердженя центрального органу державної влади.

11. Садибні участки під ріжні будівлї й підприємства нарізують ся згідно з правилами, встановленими державними органами міського самоврядованя і земельними комітетами.

12. Нїякої платнї за користуванє землї не повинно бути.

Примітка: Оподаткованю підлягають тільки лишні землї поверх встановленої норми або надзвичайні доходи, які залежать від природних вартостий участка, його близости до торговельних центрів і шляхів та инших соціяльно-економічних мов незалежних від працї господарів хозяйства.

13. Строки користуваня землею встановлюють ся сільськими громадами і товариствами на підставі правил установлених земельними комітетами згідно з сим законом.

Примітка: Право користуваня може переходити в спадщину.

(Кінець буде.)

Комісар Холмщини і Підляша.

„Народня Воля“ з дня 2-го сего місяця приносить наказ ч. 6 міністерства внутрішних справ, який звучить:

Призначити Олександра Скоропис-Йолтуховського на посаду комісаря Холмщини й Підляша з тимчасовим осідком в Берестї.

Українське збіже.

КОЛЬОНІЯ. (Ткб.) До „Köln. Ztg.“ доносять з Берліна д. 11. с. м.: Німечина і Австро-Угорщина уложили спосіб розділу збіжа, якого сподіють ся з України.

До 31. липня Німечина і Австро-Угорщина будуть діставати рівні скількости, а саме в першій половині того часу Австро-Угорщина дістане два рази стільки що Німечина, а в другій половині противно Німечина дістане подвійну скількість.

Вдячні Чехи.

Під таким наголовком пише „Народня Воля“ з 2. с. м.. „Скільки вовка не годуй, а він все таки в ліс дивить ся“ — каже народня приповідка. Щось водібне маємо зараз з Чехами, які з ласки московських національ-патріотів формували ся в окремі полки, що мали виступати проти Австрії. Але виступати вони не дуже то спішили ся і спокійнесенько сиділи собі по городах України, сито годували ся українським хлїбом і поспівували собі „где домув муй“. Коли на Україні навалили ся ватаги большевицьких бандитів, Чехи „благоразумно“заявили свою „невтральність“ і мовчки сиділи собі з боку. Але коли Уряд Української Републики дістав запомогу від дружньої нам Німечини і коли німецьке військо, зєднившись з українським стало очищати Волинь, Поділє і Київщину, тоді пробуваючі в Житомирі і в Київі Чехи заявили про свою солідарність з большевиками. Втікаючи з Житомира, Чехи були набрали з собою величезну силу збруї, яку покидали в 6 верстах від Житомира, а самі подали ся в Київ пішки. По дорозі через Коростень, вони вломили ся в Український автомобільний гараж і більш цінні машини забрали з собою, а решту порубали сокирами.

Там-же вони погромили бувшу поміщичу економію і розграбували 150 селян, забравши в них вози і коні. Зірвати мостів їм не вдало ся, бо надїхав німецький броневик (панцирник) і завчасно розігнав погромщиків. Підчас сутички поранено одного німецького офіцира.

В боротьбі за волю.

(Образки з Київа).

„Нар. Воля“ з 2. с. м. приносить „із записної книжки“ Клима Поліщука деякі інтересні малюнки. Подаємо два з них.

На розї Хрещатика і Фундуклеївської низка людий, чекаючих на трамвай. Тут же якась сумнівна мужеська „фігура“ з рижою бородою в бруднім пальтї й приплесканій шапці, галасує: „Да, Кієв во власті контреволюционных сил.. ета Центр. Рада толькі тумана пущаїт в глаза, а порядков нікаких нету ні на грош. Что ето такоє, разделеніе какіє то видумала. Буржії всє там сідят, каторих біть нада“ з низка людий виходить козак в шапці з червоним верхом і підійшовши до „фігури“ тихо запитує: „А ну, товаришу, скажіть мені зараз же хто там саме єсть отой буржуй в Раді, що „тумана пущаїть“? Скажіть же мені, яких саме вам бажаєть ся порядків і хто ви сам такий і звідки ви?“

„Фігура“ якийсь час мовчки позирає на козака і призирливо кидає: „Я с хахламі не желаю разговарівать“.

— Що?! — скрикує козак.

— То, що слишиш! — відповідає „фігура“.

Козак відступає крок взад, враз, несподівано якось, його здоровий кулак розквашує носа „фігурі“. „Фігура з жахом кидаєть ся на пішоход (тротоар) і розпучливо кричить: Что-же ето такоє, еслї тібє слова нільзя сказать“? Козак вже стоїть в низці людий і звідти чуєть ся характерне: „Когюзї по заслузї“... Публика смієть ся.

„Фігура“ показує кулака і з кріпким словам на устах зникає..

Дня 18. січня виступили червоногвардійці. Але страшно бояли ся. З страху кидали на вулиці ручні бомби..

..Декілька трупів лежало на східцях каплички, що стоїть коло епархіяльної школи. Трупи були складені один на другого, з під них сочила ся кров, а за ними залягли два стріляючих червоног ардійців.

Коли вже смеркало ся, трівога серед червоногвардійців на стілько, що вони стріляли безупинно в бік Галицького базару, ди вили ся назад в бік володимирської. Страхопудство їх було таке велике, що здавало ся досить було один десяток гарних хлопців, щоб розігнати тих бандитів.

Такі хлопці несподівано зявили ся. В Вознесенського спуску наступали Січові Стрільці і йшли вони сміливо, відважно не ховаючи ся (як большевики) ва стовпи і не стріляючи зза трупів. Червоногвардійці підняли крик і штовхаючи друг друга прикладами рушниць, стали втікати в бік Андрівського спуску і Михайлівського монастиря...

Ратифікація Берестейського мира.

БЕРНО, 12. марта. (Ткб.). „Nouvelliste de Lyon“ доносить з Москви, що совіти в Москві приняли ратифікацію мирового договору з осередними державами величезною більшістю. Сей вислід голосованя позволяє заключати на певний успіх правительства народних комісарів на конгресі совітів.

БЕРЛІН, 12. марта „Daily News“ довідують ся з Петрограду, що конвенція большевиків висказала ся за голосами проти 12 за ратифікацією мирового договору. Троцький полишить ся в уряді, доки не збереть ся конгрес совітів 12. марта в Москві.

Українські манїфестації.

День 3. марта в краю.

Підгайці.

На зазив Народного Комітету як рівнож відчуваючи внутрішну потребу виявити свою волю, відсвяткувало населенє Підгайчини д. 3. марта гідно останні події що мають таке далекосягле для українського народа значінє. Вимріяно гарну походу використало населенє, щоб явитись як найчисленнійше — в виду чого в святі взяло участь більш 12.000 народу. Свято мало характер поважний і грандіозний. У кождого учасника слідний був торжественний настрій і піднесене духа. Свято почалось торжественним богослуженєм о 10 год. рано; після проповіди о. крил. І. Токара удались учасники свята в величавім поході на військове кладовище звідки поклонившись тлїнним тїням борців за Україну і вислухавши гарну промову о. Ю. Фицаловича вернули в ринок. З установленої в ринку промовниці виголосив п. О. Лада промову — реферат про самостійність України і значінє сеї події для нас, п. К. Мостовий виголосив промову на тему сучасного положеня нашого краю та дезідератів на будучину. Після того піднїс звісний організатор повіту о. І. Навроцький, в якого очах блестіли увесь час слези глибокої радости привіти Українському народови, У. Ц. Р., У. Н. М., осередним державам і Україні з приводу заключеня почесного мира та дезідерат в справі відділеня Сх. Г, з Бук. від краківської области як осібну автономічну українську одиницю в межах австрийської держави.

Похід спиняло болото яке завдяки секції „dla utrzymania dróg“ досягає неможливих границь; не бракло і провокації з сторони „приятеля“, яких „młodzież“ інсценізувала „obron'y Częstochowy“ кидаючи зза мурів площі костела на гуртки Січий з Старого Міста камінями і болотом.

Балигород.

Дня 3. марта відбулось в Балигороді свято мира і української державности. Народу зійшлось велике число. Священиків явилось шістьох (всіх є в окрузі 17-ох, але се переважно „Талергофці“). По торжественній Службі Божій виголосив патріотичну проповідь о. Федорак. По Богослуженю рушив похід з процесіями через місто.

Скільщина.

Народне торжество з приводу заключеня мира з Укр. Народ. Републикою відсвяткували громадяни Ялинковатого 3/III 1918. в своїм селї — а до повітового міста Скольного ізза значного віддалення і лихої комунікації вислано численну делеґацію. По торжественнім Богослуженю вся святочна громада удалась на площу коло церкви, де відбуло ся благословенє величаво-вирізбленого хреста, на якім видніє напись „Боже Великий Єдиний — Русь Україну спаси“. Промову виголосив о. Оста Охримович, по котрій відспівано народний гимн а одушевлений нарід цілував св. хрест, пририкаючи вірно і непохитно служити Україні. На Народний Фонд зібрано і вислано 100 К. Рівночасно вислала громада чолобитню для Монарха враз з відповідними резолюціями.

НОВИНКИ.

— Усувапе останків росїйщини на Україні. Дня 14. ст. ст. лютого видав міністер внутрішних справ Христюк всім губерніяльним і повітовим комісарам циркулярно приказ, щоби негайно вивісити в рамках на видних місцях во всіх державних і громадських інституціях третий і четвертий Універсали У. Ц. Ради. Всякі постанови і розпоряженя бувшого временного рос. прчвительства, а також оголошеня і накази большевиків познимати. Ті постанови временного правительства, які не скасовані українським правительством мереклясти на укр. мову і вивисити на відповідних місцях. Всякі написи і вивіски мають бути зроблені в укр. мові. Винуваті в невиконаню сього наказу будуть усуватись з посад і віддаватись під суд.

Підписанв: Народній міністер Справ Внутрішніх П. Христюк.

Директор адміністраційно-політичного департаменту Юр. Гаєвський.

— „Вістник Ради Народніх Міністрів Української Народньої Републики“ — Офіціяльно — виходить тепер в Київі, Хрещатик 38, перед тим Житомир, В. Бердичівська 10. Редакція не маючи зараз під руками всіх тих адрес установ, під яким належить висизати „Вістник“ і тих приватних осіб, які його одержували, пропонує всім державним і громадським інституціям негайно подати свої адреси для висилки їм вістника, який буде висилатись безплатно. Приватні особи повинні внести передплату, рахуючи по 3 карб. за місяць. — Редактор М. Чижевський.

— Справлене хибного донесеня. На основі інформацій донесли ми, що в Київі розстріляно міністра внутрішних справ П. Христюка. Тимчасом з „Народної Волі“ та „Вістника Р. Н. Міністрів“ виходить, що Христюк весь час був при Центр. Раді в Житомирі. В Київі розстріляно міністра почт і телеграфів Зарудного і двох членів Центр. Ради Пугача і Бужковського.

— Ґенер. Щербачів і б. командант Київа Ковенко при військовім міністерстві. Рада Народних Міністрів на засіданю 14. ст. ст. лютого постановила: З огляду на заключенє мира і закінчення демобілізації головно-командуючого Українським фронтом ґенерала Щероачева увільнити від займаної ним посади і причислити до військового міністерства.

Команданта міста Київа Ковенка згідно з його проханєм увільнено від його посади і також причислено до тогож міністерства.

— Таки виступили. Народові демократи з Ґломбінським на чолі таки виступили з польського кола. За їх приміром мають виступити і людовці з фракції Длугоша.

— Большевицькі контрибуції. На населенє городів Криму наложили большевики такі контрибуції: на Севастопіль і Симферопіль — по 10 міліонів, на Ялту — 20 міліонів, Евпаторію — 3 міліони, Теодозію — 5, Карасуба — 2, Алупку — 2, разом 52 міліонів карбованців контрибуції.

— Закон про 8 ми годинний день праці, як ми вже давнійше доносили, приняла Ц. Рада 25. ст. ст. січня 1918 р. Зміст цілого закону,

незвичайно важного для робітництва, подамо в найближчих числах.

— **Львівський концерт в 57-ми роковини смерти Тараса Шевченка**. Перший раз за відновленої-свобідної України обходила львівська громада Тарасове Свято. Хто від ряду літ був учасником тих рокових свят, помітити міг вчера інший загальний настрій святочної громади, як бувало давнійшими роками.

„Україна сповнила заповіт Тараса" — зазначив посол Цегельський у своїй що до змісту і форми викінченій, до хвилі достроєній промові. — Отсе перший раз судилось нам помянути Його — в сімї в о л ь н і й; вже не словами і почуванями, але дійстностію, але фактами ствердити, що справді був Він народним пророком.

Концерт цілий випав дійстно величаво. Хори „Бояна" та „Бандуриста" під проводом проф. Торкевича і п. Недїлки вивязались зі своєї задачі знаменито. Дуже щаслива і гарна була гадка уміщеня в програму концерту хору полонених Українців, яких витано бурею оплесків. — Невеликий з десяти людий зложений хор відспівав на причуд гарно кілька пісень, між ними тяжку до виконаня, ще і без супроводу фортепяну Лисенка „Наш атаман Гамалія".

Дуже гарний дует українського закордонного композитора Стеценка на сопран і скрипку з достроєм мішаного квартету виконави бездоганно п-ни І. Туркевичівна і Гладиловичівна.

Мистецтво проф. Перфецького знане за добре, щоб потреба було висказуватись о його скрипковім солю.

Заповіджена деклямація знаменитої нашої артистки п. Рубчакової відпала на жаль із-за перешкодженя її та мусїла бути заступлена иншою.

— **З Галицького Военного Закладу Кредитового**. Дотихчасове обмежене при уділяню кредитів в повітах положених на схід від Сяну знесені вже частинно рескриптом Міністерства скарбу з 29/9. 1917. ч. 76067. усунено тепер цілковито так, що в цілій Галичині аж до самої східної границі держави вільно Закладови уділяти всїлякі статутом вереведені кредитів (рескрипт міністерства скарбу з 27/2. 1918. с. 18386.)

— **Нова часопись**. Поруч берлінського видавництва „Das neue Litauen" появила ся періодачна часопись „Ukraina". Перше число містить статю Севрюка, у якій змальовано литовсько-українські взаємини та спільну політичну лінію для обох народів, які мають спільного ворога.

— **Промоція п. надпоручника Остапа Копцюха** на доктора прав відбула ся на львівськім університеті дня 12. марта 1918.

— **В справі помішеної ононді новинки** можемо ствердити, що п. Василь Кізлик не перейшов на латинський обряд.

— **Бомбардоване Неаполя і Парижа**. В ночі з 10 на 11. с. м. обкидали австр. гідроплянибомбами пристань і військові заведеня Неаполя. — Дня 11. с. м. напало 7 німецьких літаків на Париж та зробило шкоди в людях і матеріялі.

— **Державна Рада**. Палата послів приняла закон про відшкодоване неправно засуджених та потерпівших в сїй війні. Між иншими говорив посол Сінгалевич. Він відчитав ряд листів, в котрих Українції, арештовані з початком війни, описують спосіб, в який обходили ся з ними, як їх перевожено до Талергофу і як з ними поводили ся. Бесідник повитав закон. То одначе, що ті люди витерпіли, не дасть ся заплатити грішми.

За вершим кроком, яким є закон, мусять піти дальші. Бесідник внесе незадовго відповідний закон.

— **В справі відбудови краю**. Бюро пресове Президії ц. к. Намісництва доносить: В цїли приспішеня акції відбудови і урухомленя в краю рукодїла, дрібного промислу і торговлї, основало ц. к. Намісництво (Краєва Централя для господарської відбудови Галичини) для 23 скрайних повітів східної Галичини з кінцем 1917 р. Інспекторат запомоговий з осїдком в Теребовли.

До круга діланя Запомогового Інспекторату належить передовсім приділене в поодиноких повітах комісарів запомогових, які мають провірювати подана і прошеня сторін і уділяти усїх інформацій сторонам о предметах і способах помочи, якої ц. к. Намісництво (Краєва Централя для господарської відбудови Галичини) уділяє. Крім сего може Інспекторат запомоговий разом з признаною йому в кождім повіті інспекторською Радою признавати підмоги до висоти 2.500 К., а як ходить о більшу підмогу, предкладає справу ц. к. Намісництву (Краєвій Централї для господарської відбудови Галичини Секції III.) до поріщеня.

В інтересі сторін лежить, щоби о скільки в тім повіті положенім в обсягу Інспекторату запомогового нема еще комісаря підмогового до котрого в першім ряді з кождою справою звертатись належить, відносили ся в справах помочи у відбудові рукодїла, дрібного промислу і торговлї до Інспекторату запомогового в Теребовли, а не відразу до ц. к. Намісництва (Краєвої Централї для господарської відбудови Галичини. Секції III.)

До висше поданого Інспекторату зістали долучені слідуючі повіти: 1. Богородчани, 2. Борщів, 3. Броди, 4. Бережани 5. Бучач, 6. Чортків, 7. Долина, 8. Городенка, 9. Гусятин, 10. Калуш, 11. Коломия, 12 Косів, 13. Надвірна, 14. Печеніжин, 15. Підгайці, 16. Снятин, 17. Станиславів, 18. Тернопіль, 19. Товмач, 20. Теребовля, 21. Заліщики, 22. Зборів, 23. Золочів.

— **Англія і Франція за царем**. Недавно виставив петроградський амбасадор Буханан бувшому цареви Миколї II. свідоцтво, що цар до останньої хвилї свого пановання був сторонником антанти та хотів дальше вести війну. Французьке правительство оголосило се за посередництвом агенції Аваса й додало, що воно має письменні докази, що твердженє Буханана є правдиве. — Не потрібно нікому пригадувати, як англійська і французька преса нападала на царя, шо він хоче заключити мир та сам Буханан робив заговори, щоби Росію без царя притягнути на сторону антанти.

Ціль отсього роблення чорного білим — ясна. Як цар верне на престол, тоді мусіти ме заплатити всї вложені в Росію капітали, яких большевики не думають навіть платити.

ОПОВІСТКИ.

Четвер 14-го марта 1918.

Нині: 14-го марта: греко-кат.: Евдокії, римо-кат. Матильди.

Завтра: 15-го марта: греко-кат Теодора св. муч. римо-кат. Льонгіна.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведене
Д-ра Олександра Барвінського
при вул. Сикстуській ч. 17.
Виймоване зубів без болю і пльомбоване. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині. Пацієнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі.

Краєвий адвокат
Др. Евген Гвоздецький
веде канцелярію у Львові, риц ул. Красіцких 6.

Адвокат Краєвий
Др. Роман Перфецький
отворив адвокацьку канцелярію Львів, ул. Сикстуска 43 „б" 22—30

Оголошеня.

Виділ Філії „Просвіти" в Перемишли просить в справах читалень в перемиськім повіті відноситись або письменно до Голови Філії Вп. Дир. Олексія Яреми, ул. Костюшки 3, або устно до проф. Михайла Демчука в Міщанській касі в часі від 11. до 1. години кождого дня з виїмком неділь і свят. — Виділ. 2—3

Народний учитель глядає відповідного заняття — найрадше на селї. Зголошеня з поданем услівій надсилати на адреси: Осип Нова-ківський Нараїв село п. п. в місци. 1—3

Особа інтелігентна пошукує місця до заряду дому, розуміесь на господарстві сільскім і кухни, радо займесь вихованем дїтий. Марія Мукашевська, Липівці п. Перемишляни. 1—2

Коректора прийме „Українське Слово". Зголошуватись між 9—11 год. 2—3

П. Маркевич Стефан і Лев Федорович подайте свої адреси письма на давні адреси вертають назад о. Зиновій Маркевич. 2—4

Краєвий комітет державних і автономічних функціонарів відбуде своє засїдане дня 14. марта се є в четвер о год. 6-тій вечером в салі Ставропігійського Інститута при ул. Бляхарській 11. 2—2

Хлопця до послуги в бюрі прийме сейчас Адміністрація „Українського Слова" ул. Руська ч. 3, II. пов.

Канцелярія адв. Дра Окуневського прийме вправного соліцитатора. Зголошена належить висилати до Канц. в Городенції. 3—3

Для Кружків консументів „Народної Торговлї"

іде транспорт селедців: Кружок котрий будемав понад 1000 осіб на прокормлено може замовити 1 бочку. Менші Кружки дістануть через повітову Роздільню. Задаток К 300. — решта побране:

Народна Торговля Львів, Відділ КК.

Ліцитації коний.

Коні здібні до полевих і лісових робіт є до набутя в дорозі публичної ліцитації. Купуючі (гандлярі коней і їх посередники виключені) мусять бути заосмотрені в легітимації видані через староства зглядно команди районові.

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях для коней:

Ярослав (Annakasarne)	17. марта 1918.
Черляни коло Городка	18. „ „
Максимовичі коло Самбора	20. „ „
Судова вишня	20. „ „

2) В кінських стайнях зужиткових:

Гребенне коло Рави руської	22. марта 1918.

K. u. k. Inspizierender der Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl.

Приймаємо збірні замвлення **на ЛУБІН (Вовкиню)**

жовтий (на легкі піскові землї) та синий на тяжші глиняні почви), по знижений цїнї (в наслїдок державної субвенції) К 87·50 за 100 кг. без мішка. Мішки належить доставити нам, в противнім разі обраховуємо по власних цїнах купна. 7—12

„Краєвий Союз господарських спілок" Львів, вул. Зіморовича Ч. 20.

На памятку заключення з Україною мира!

Фотографії української мирової делєгації можна набути в Книгарнї тов. Шевченка по цїнї 4 К і 2 50 К.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня Ставропигійського Інститута під управою Ю. Сидорака.